

§ 461.

Domhaveren kan søge Fyldestgjørelse i Frugterne og Indtægterne af faste Eiendomme paa den Maade, at Eiendommen ved Fogdens Foranstaltning administreres til hans Fordel og Indtægterne af den benyttes til hans Dækning paa samme Maade som ellers de ved Ewangsauktion indvundne Pengebeløb.

§ 462.

Naar Udlæg gjøres i Domsældtes Leie-, Forpagnings- eller Fæsterettigheder over faste Eiendomme, forsaavidt Saadant kan ske uden at krænke Eierens Ret, bliver der at forholde efter Reglerne i den foregaaende Paragraf.

§ 463.

Udlagt Gods ansættes under Fogedforretningen til den Værdi, hvortil det skønnes under sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes ved offentlig Auktion efter Fradrag af de med Auktionen og Inkasationen forbundne Omkostninger. Hvor Salg ved Auktion ikke finder Sted (§ 515), tages der Hensyn til de Omkostninger, som Salg paa anden Maade vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Frugterne og Indtægterne af faste Eiendomme finder ingen Burdering Sted, men Udlægets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skjøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmaade forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 464.

Domsældte, eller hvo der giver Nøde for ham, er berettiget til selv at paavise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gøre Indvendinger herimod, naar blot de paaviste Gjenstande efter Fogedvidnernes Burdering eller Skjøn afgive en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Eiendom, naar der kan paavises værligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgjørelse kan faas, saavel som ei heller i Pøssøregjenstande, hvis Opbevaring eller Realisation maatte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som maa anses for omtvistede eller usikre. Ei heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgjørelse paa anden Maade, naar der kan gives ham Udlæg til Forankonering. Forsaavidt andet Gods kan paavises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Gjenstande, som i Forveien ere udlagte til Andre, eller hvorover Andre have erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren maa staa tilbage.

§ 465.

Paaviser hverken Domsældte eller Nogen paa hans Begne Gjenstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvalge de Gjenstande, hvori han vil søge Fyldestgjørelse.

Dog har Fogden herved at paaje, at de for Domsældte mest undværlige Gjenstande først udlægges, saa at altsaa en Eiendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift undværlige Udsredstaber saavel som Haandværksredstaber og andre til Domsældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Gjenstande forefindes.

Gjødning saavel som Straa og Hø samt Føde- og Sædeforn, forsaavidt til Eiendommens Drift findes fornødent, maa ikke ved Udlæg stilles fra Eiendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ei heller maa Sæd paa Marken ombugges eller andre Frugter optages eller afplukkes, førend de ere modne, til at indhøstes.

Det har endvidere sit Forblivende ved den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om, at de befaalede Brandredstaber ei kunne stilles fra Eiendommen.